

VĚSTNÍK

č. 8   Školní rok 2002/03 – duben

Vážení a milí katecheté,

první křesťané byli spontánně přesvědčeni o tom, že katechumeni musí zažít nejprve praktické křesťanské společenství, skutečný život z víry, a teprve potom mohou být uváděni do poznání Boží pravdy. O pár století později se tento postup změnil. Umožnila to zejména nová situace ve společnosti a její nakloněnost vůči církvi. Žít v křesťanském společenství bylo téměř samozřejmostí, a církev se proto mohla věnovat vyučování Božích pravd a hlásání Božího slova. Pojem katecheze se tak zúžil na vyučování. Tento systém se ustálil na dlouhá léta a fungoval po celý středověk.

S rozpadem středověku se zejména v Evropě změnila společenská atmosféra. Církev už nebyla považována za samozřejmou a nezbytnou součást života jedince a společnosti. Do popředí zájmu se dostával člověk jako takový: jeho svoboda, schopnost rozumu, možnost vědeckého výzkumu a všestranného rozvoje. Lidé cítili potřebu stále více se osvobozovat od církve i od Boha.

Avšak s tímto procesem se nepozorovaně začalo rozpadat vědomí přirozené pospolitosti mezi lidmi. Člověk pro člověka začal ztrácet význam. Hodnotou se stávaly věci, pokrok, blahobyt. A to je dodnes skutečná tragédie. Ne že by byl středověk v tomto smyslu vzorný, ale jak říká klasik: „Rozdíl mezi pácháním zla ve středověku a v novověku je v tom, že středověk si to uvědomoval.“

Chce-li dnes církev napomoci obnově společnosti, musí si uvědomit, že hlavní nemocí (evropské) společnosti je odložení člověka, nezáměr o něj, jeho záměna za předmět, upřednostňování individualismu před solidaritou, přičemž tato mentalita nezasahuje jen světskou společnost, ale i samu církev. Nejedná se však jen o sociální nebo politický problém, ale jednoznačně o důsledek prvního hříchu, a proto napravit tento stav není možné jen lidským úsilím. Nutná je Boží intervence.

Kde jinde je Ježíš Kristus tak přítomen jako tam, kde jsou v jeho jménu shromážděni lidé ke slavení svátostí, k vyznávání jedné víry se svým biskupem a k prokazování dobra a milosrdenství jako první křesťané? Církev musí stavět jednak na objevení hodnoty a důstojnosti druhého člověka, ať věřícího či nevěřícího, příbuzného nebo cizího, a jednak na žitém společenství křesťanů v církvi.

Logicky i současná katecheze musí začít své působení od objevení Božího daru v druhém člověku a od praktického života malých společenství. Mohou jimi být stejně dobře rodiny jako farnosti, hnutí nebo církevní školy. Musí být ale otevřeny, schopny pomoci „rozchodit“ praktický křesťanský život jak u vlastních dětí, tak u těch, kteří chtějí uvěřit. Až potom může katecheze myslet na vyučování.

Inspirace „prvokřesťanským“ katechumenátem má tedy pro současnou církev bezesporu důležitý význam. A že jde o postřeh všeobecný, nejen náš – český, omezený – o tom svědčí velmi zajímavý dokument na dané téma, loni na podzim vydaný Kongregací pro katolickou výchovu. O něm více příště.

Zdraví Vás Jiří Kaňa

Obsah čísla 8/02-03

Téma:

Desatero

– 6. a 9. přikázání

- Vzděláváme se:
Šesté a deváté přikázání
(P. Petr Vrbický)
- Inspirace
pro katechezi:
Nesesmilníš
- Test znalostí:
Desatero –
6. a 9. přikázání
- Příběhů není nikdy dost:
Zoufalé volání
Manželská krize –
příběh naruby
- Pedagogické okénko:
Motivace

Přílohy:

- Kartičky
pro chytré hlavičky:
29 Vyhnání prodavačů
30 Poslední večeře
31 Ježíš v Getsemanech
32 Ježíšovo zajetí
- Luštěnky a prac. listy:
Povolání k lásce
Co při Poslední večeři
nebylo?
Klement Maria Hofbauer
(comiks)
- Pro mše s dětmi:
5. velikonoční (B) až
Nejsvětější Trojice

VZDĚLÁVÁME SE

Šesté a deváté přikázání

Je-li mezi přikázáními takové, které znají spolehlivě i lidé církvi vzdálení, pak je to přikázání šesté. Tím ovšem není řečeno automaticky, že je také zachovávají, což ostatně právě tak neplatí ani „dovnitř“ církve. Bohužel se chápání tohoto ustanovení zúžilo jen na jakýsi odstrašující pozůstatek „středověku“ – a přitom ono hovoří o velikosti a vznešenosti člověka! „Bůh je láska (...) Když tvoří člověka podle svého obrazu, ... vkládá do lidské přirozenosti také povolání i schopnost a odpovědnost k lásce.“ (KKC 2331)

Člověk se tedy Bohu podobá nejvíce tím, když miluje – a „tvoří“! Je jasné, že tak velká schopnost musí být užívána s maximální bázni a odpovědností, neboť i důsledky užití tohoto daru jsou „maximální“. V různosti pohlaví muže a ženy je skryt veliký Boží dar. Oba dva sobě navzájem mají být inspirací, výzvou i „doplněním“ ke kompletnímu lidství. Tato různost má být přijata jako obohacení, jako důvod k hrdosti i možnosti nezastupitelným způsobem obdarovat svůj protějšek.

Ježíš přišel obnovit stvoření v jeho počáteční čistotě. Nárok vznesený v této souvislosti (Mt 5,27-28) nemůže opravdový křesťan neslyšet, jakkoli si je vědom své slabosti. Přitom čistota ve vlastním chápání neznamena neuzítí, ale správné (odpovědné, naplněné) užívání daru sexuality, či jeho odevzdání do rukou Božích pro službu jeho království.

Není čistoty bez schopnosti vládnout sebou samým. Tato sebevláda musí mít silný a krásný motiv: Chci být svobodný i od sebe sama, a tedy šťastný – chceme si ten největší dar dát také v ten největší okamžik. Člověk nemá zapotřebí „tunelovat“ své budoucí štěstí. Čistotu lze porušit více způsoby chování, které vždy vznikají tam, kde člověk nadradí své sobectví nad vše ostatní. To, co jej má povznést k velikosti, se stane „zbožím“, účelovým konzumem. Důstojnost člověka je jednoznačně spojena s pravdivostí – a pravda je víc než okamžitý osobní požitek.

Pro manžele je nutné snažit se svou osobní situaci i ve chvílích obtíží řešit vždy s ohledem na celkové směřování k Bohu – v pokoře a zodpovědnosti. Zvláštní kapitolou je pak ochrana manželství požadavkem věrnosti a nerozlučitelnosti. Ozývají-li se dnes hlasy proti závaznosti a neodvolatelnosti manželské přísahy, určitě nez úst lidí, kteří poctivě naslouchají Ježíšovým slovům. Jeho postoj je víc než jednoznačný (Mk 10,9). Manželská věrnost

je ovšem víc než nerozvést se: je to naplnění soužití skutečnou láskou – a o té platí, že jejím nejbližším „synonymem“ je slovo obět! To nás ale nezabývá povinnosti s pochopením a maximální šetrností vyjít vstříc těm, jejichž manželství ztroskotalo. Nelze samozřejmě změnit Ježíšovo ustanovení – princip je vždy víc než jednotlivá osobní situace, ale lze hledat všechny cesty, jak usnadnit již tak dost tíživou situaci lidí, kteří jsou mnohdy víc obětí než agresorem lidských vztahů. Musíme mít stále na paměti Ježíšova slova: „Kdo z vás je bez hříchu, ať hodí první kamenem“ (Jan 8,7).

V dnešní době není jednoduché správně se orientovat v tolika problematických otaznících týkajících se právě daru lidského života, jeho předávání a ochrany. Jedno je ale jisté: nejsnáze vždy najde správnou cestu člověk ochotný pokorně naslouchat Božímu hlasu. Boží slovo je jasným ukazatel z houštin lidských „ale“ a „já“.

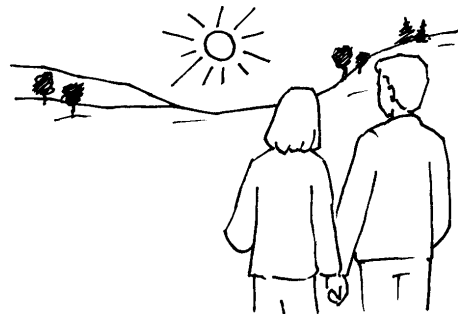
P. Petr Vrbacký

INSPIRACE PRO KATECHEZI

K tématu: Desatero – 6. a 9. přikázání

☒ Nesesmilniš. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního.

Pomůcky: kartičky se slovními výrazy pro pocity, učebnice „Životní problémy očima křesťana“ (vydal Luxpress, 2001), učebnice náboženství pro 8. třídu „Utvářet život“.

Uvedení do tématu: Rozdáme dvojicím dětí kartičky, na kterých jsou napsány postoje nebo pocity (např. zlost, radost, smutek, nabídka, darování, prosba, odpuštění, přátelství, láska, ...). Kartičky si jednotlivé dvojice navzájem neukazují, ale každá dvojice si promyslí a ostatním pak (beze slov) ukáže gesto, kterým předvede slovo na své kartičce. Ostatní se snaží uhodnout, o jaké slovo šlo.

Podobně můžeme předvést, jak gestikulace nebo mimika mění význam slov. Např. věta: „To mám radost!“ má jiný smysl, když ji řeknu s úsměvem, a naprosto opačný smysl, když se ušklíbnu a obrátím oči v sloup.

V závěru úvodní části můžeme shrnout: nevyjadřujeme se jen slovy, ale také svými gesty, doteky, vyjadřujeme se i svým tělem.

Téma: Na naše vyjadřování gesty se můžeme podívat i z jiné stránky. Co to znamená, když někoho obejmou, když někoho políbí? Dávám tím najevo, že ho mám rád. Jak se cítím, když mi někdo gestem (podáním ruky) vyjadřuje přátelství, a já přitom vím, že toto gesto není pravdivé? Můžeme pak společně mluvit o tom, jak má prohlubující se vztah mezi mužem a ženou, mezi chlapcem a dívkou svůj odraz i v tělesném vyjádření. Co vyjadřuji gestem nejintimnějšího tělesného spojení? Jestliže takto svým tělem vlastně vyjadřuji „dávám se ti úplně celý (celá)“ – za jakých okolností to mohu takto tělem vyslovit, aby to bylo pravdivé?

Shrnutí dnešního tématu bychom měli nechat až na závěr hodiny. Budeme tak moci využít některé názory žáků.

Křesťané vidí sexualitu jako velký Boží dar člověku. Za tento dar neseme odpovědnost. Dva lidé se při pohlavním styku odevzdávají sobě navzájem, poznávají se, stávají se „jedním tělem“. Bezpečným místem pro tak úplné odevzdání je pevný a trvalý vztah – manželství.

Pokládám za velmi vhodné dát žákům k dispozici sešitek „Sex – šlehačka na dortu“ (vydalo nakladatelství Křesťanský život, Pod Červenkami 504, 735 43 Albrechtice), ve kterém jsou jazykem přijatelným pro mládež vyjádřeny křesťanské postoje k sexualitě.

Dynamika: Při rozhovorech o problematice známosti, předmanželského sexu a manželství, která je pro dospívající velmi aktuální, můžeme vhodně využít učebnici „Životní problémy očima křesťanů“. Následující náměty jsou vybrány z této učebnice:

- Každému dítěti dáme papír obsahující odpovědi jeho vrstevníků na otázku: Proč chce s někým chodit? Necháme je vyjádřit se k tomu, se kterými důvody souhlasí a se kterými ne – a pak připsat své vlastní důvody pro „chození“.

- Podobně můžeme vytvořit seznam vlastností, které by mohl mít partner, o kterého bych stál. Děti pak tyto vlastnosti mohou seřadit podle důležitosti, a pak odůvodnit svůj výběr.
- Můžeme nechat děti ve dvojicích diskutovat o tom, jaké problémy má asi na mysli tato dívka:

„Pro sexuální zdrženlivost jsem se rozhodla ze dvou důvodů – jedním z nich je to, že mě k tomu vede víra v Boha, tím druhým je skutečnost, že člověk má spoustu problémů tak jako tak, a když žije sexuálně už před manželstvím, musí jich ještě spousta přibýt. (Lenka, 17 let)

- Bohužel není žádnou výjimkou, že dospívající běžně čtou časopisy Dívka apod. Jestliže je můžeme předem požádat, aby přinesli své časopisy pro „náctileté“, můžeme je využít v hodině. Necháme žáky např. zhodnotit, jaké téma v časopise převažuje. Obsahuje vyvážené, nebo jednostranné informace? Když se v něm objevují články o vztazích – co vidí autoři článků jako základ těchto vztahů? Najdeme článek, který podporuje budování vztahů na základě čestnosti, věrnosti, pokory a lásky?
- Katecheta může sám předem vybrat některý článek nebo dopis čtenáře z takového časopisu a na jeho základě připravit pro žáky otázky k zamyšlení.
- Ve skupinkách můžeme diskutovat o těchto názorech (úryvky kurzívou vybrány z učebnice „Životní problémy očima křesťanů“):

„V časopisech pro mladé je tolik informací o sexu a všechny jsou tak fascinující! Potom se podíváte do jiného časopisu a najednou čtete, jak se lidé svěřují se svými problémy, a zjišťujete realitu: zoufalé opuštěné dívky, lidé plní strachu z nemoci, nešťastné svobodné matky, podvedené milenky, zklamání milenci... Najednou si uvědomíte, jaké škody může sex napáchat.“ (Anna, 19 let)

„Myslím, že citovým následkem sexu dospívajících je pocit, že člověk daroval sám sebe, ale nic nedostal zpět. To může vyvolat pocit nesmírné prázdnoty – cítíš, že jsi udělal něco, co by mělo být projevem lásky. Avšak dívky, které píší o radu, se o tomto prožitku nevyjadřují jako o „milování“. Sex v pevném vztahu je opravdu „milováním“. Děvčata si však pletou sex se známkou dospělosti a cestou k lásce – tím však sex rozhodně není.“

Učebnice náboženství pro 8. třídu rovněž poskytuje náměty pro práci se žáky (str. 88 – 89).

Závěr: Žáci mohou namalovat abstraktní obrázek, např. na téma Cesta k lásce. Přitom můžeme poslouchat vhodnou hudbu. Vytvořené obrázky pak shromáždíme na jedno místo a můžeme se nad nimi společně modlit – prosit Toho, který je Láska, aby každého z nás doprovázel na cestě za láskou.

Hana Baránková

☒ Ještě k tématu „Nezcižoložíš“

Je vhodné uspořádat besedu „s odborníkem“. V praxi to znamená, že pro naše teenagery pozveme třeba věřící manželský pár, který má odvahu sdělit jim své zkušenosti o tom, co znamená v manželství „milovat“.

V poslední době se slovo „milovat se“ velmi zneužívá. Většinou už vůbec neznamena jeho původní význam, ale je prezentováno – zvláště médií – jako „mít sexuální poměr“. Můžeme proto s žáky zkusit metodu „větného pole“ – tzn. pokusíme se najít co nejvíc vět, které znamenají „milovat se“ (odpouštět si navzájem, obětovat se pro druhého, být druhému oporou, neopustit v těžkostech...). Poukážeme na to, že láska je něco velmi krásného, ale ne laciného.

Vymysli co nejvíc vět, aby jejich soubor zahrnoval celý obsah slova „nesesmilníš“. Vymysli co nejvíc slov, které by se vztahovaly k pojmu LÁSKA.

Doporučená literatura: Max Kašparů: Malý kompas víry. Vydala MCM, Olomouc, 2001.

TEST ZNALOSTÍ: DESATERO – 6. a 9. přikázání

1. Která z biblických postav se dopustila cizoložství?
  - a) Eliáš
  - b) David
  - c) Petr
2. Časopisy, filmy nebo jiné materiály s intimními záběry lidského těla se označují jako
  - a) fyziologie
  - b) pornografie
  - c) kartografie
3. Správná „čistota“ ve smyslu 6. přík. je
  - a) život bez sexu
  - b) život ve věrnosti zvolenému životnímu stavu, ať už je to manželství, panenství, vdovství nebo zasvěcený život
  - c) správná hygiena
4. Ve které skupině výrazů je něco, co hříchem samo o sobě není?
  - a) smilstvo, nevěra, homosexuální orientace
  - b) prostituce, znásilnění, sebeukájení
  - c) cizoložství, krvesmilstvo, pornografie
5. Dopln biblický citát: „Co Bůh spojil, ...“
  - a) jako když utne
  - b) to ďábel rozdělil
  - c) člověk nerozlučuj
6. Sex (pohlavnost) je pro člověka
  - a) Boží zkouškou
  - b) Božím dopuštěním
  - c) Božím darem
7. Cizí slovo pro sebeovládání a odříkání je
  - a) aspekt
  - b) asociace
  - c) askeze
8. Stud je
  - a) dar, který chrání intimitu lidské osoby
  - b) zbytečná zátěž získaná tradicí a výchovou
  - c) přežitek minulosti
9. Podle Písma sv. (Mt 15,19) vycházejí „špatné myšlenky, vraždy, cizoložství a smilstvo“ z lidského
  - a) srdce
  - b) rozumu
  - c) těla
10. Téměř každé druhé manželství se rozpadá. Pokuste se najít příčiny tohoto jevu. Napište, co naopak pomáhá tomu, aby se manželství nerozpadlo.
(Žáci pracují jednotlivě nebo ve skupinách)

MaŠ

PŘÍBĚHŮ NENÍ NIKDY DOST

❖ Zoufalé volání

Je mi 18 let. Jmenuji se Olga. Před dvěma roky jsem onemocněla AIDS. V nemocnici nejsem jediná, jsou tady se mnou další kamarádky a přátelé. Nyní se na svět už díváme jinak.

Proč jste nás vy dospělí rozvrátili sexem, pornografií a drogami? Byli jsme ještě děti, když už nás naši otcové nabízeli jiným do postele. A naše matky za nás, za své děti, dostávaly peníze... Jste to vy, kdo jste vinni našimi nemocemi a smrtí!

Vy dospělí jste chtěli svobodu, „odreagování se“ a „požitek“. Podporovali jste homosexuály, schválili jste pornografii, chtěli jste víc peněz. Propagujete „volné vztahy“, všechno děláte, abyste ukojili své žádosti. Jenže my umíráme! My pomalu umíráme a nepotřebujeme, abyste nám lhali, že se nic nestalo, že budeme žít... Nikdy už nepoznáme skutečnou lásku, nebudeme mít rodiny, nebudeme mít vlastní děti. Ještě vám nedochází, co se děje s naší generací, která přišla po vás?

Jsme ještě živí, ale ve skutečnosti už nežijeme. Ukradli jste nám naše dětství i naši budoucnost. Když na ulici potkávám staré lidi, prožívám zvláštní pocity, které neumím ani popsat. Je v nich hněv, zlost, strach, závist, bezmocnost i neschopnost cokoli změnit. Pozdě! My mladí, kteří

umíráme, nevíme, co to je skutečná láska, nerozumíme takovým slovům jako „stud“, „morálka“! Obsah všech těchto slov zmizel jak ze škol, tak i ze života. Vás ještě těmito významům učili, a proto se dožíváte 70, 80 i více let. Ale my se jich nedožijeme. My zemřeme mladí. Za co? Proč?

Proč jste nás nevarovali před vaším „bezpečným sexem“?

Podle: Deník mladých 1/2003

❖ Manželská krize – příběh naruby

Loni jsme s ženou slavili sedmé výročí naší svatby. Když jsem si to uvědomil a rozhlédl se kolem sebe, zjistil jsem, že všichni moji přátelé, kteří se brali ve stejném roce, jsou už dávno rozvedení. Tak jsem dospěl k názoru, že s námi není něco v pořádku

„Jsme nemocní,“ řekl jsem manželce. Přitakala smutně: „Už je to tak, nejsme normální. Všichni už o nás mluví. Většina mých spolužaček je nejen jednou, ale i víckrát rozvedená!“ „Musíme navštívit rozvodovou poradnu,“ shodli jsme se s manželkou.

A tak jsme šli k rozvodovému poradci společně. To byla ovšem naše první chyba, měli jsme jít každý zvlášť. Čekárna byla jednoduše zařízena. Na stolku ležely časopisy se zajímavými články. Titulky zněly například: „Když musíš, tak musíš!“ „Nevaž se, odvaž se!“ Poradce vyšel z ordinace a pozval nás dál. Sedli jsme si a chytli se za ruce. To byla ovšem další vážná chyba. Hned nás napomenul. Pak nás vyzval: „Vyprávějte celý váš příběh a nezapomeňte na žádnou maličkost, která by vnesla do vašeho případu světlo.“

Vyprávěli jsme mu vše: jak jsme se poznali, jak jsme zařizovali náš první byt, jak jsme se přes různé problémy a těžkosti snažili k sobě vždycky znovu najít cestu. Poradce se tvářil vážně a poklepal tužkou na stůl.

„Hádáte se o peníze?“ zeptal se. „Ne,“ odvětil jsem. „Dávám je ženě, a ona hospodaří.“ Svraštil čelo. „A když se pohádáte, vyhrožuje žena, že odejde k mamince?“ Moje žena na to: „Má matka bydlí ve Spojených státech. Je to moc daleko. A kromě toho, děti tu chodí do školy a já bych nechtěla, aby zmeškaly vyučování.“

„Kupujete své ženě někdy květiny?“ další otázka. „Často! Když jdu do tržnice, vždycky jí něco koupím.“ – Pak se obrátil k mé ženě: „Všimne si, když máte nový účes nebo šaty?“ „Ano! Nic si nekupuji bez jeho souhlasu, zajímá mě jeho názor!“ Poradce přelomil tužku napůl.

„Máte společné zájmy, něco, o čem se spolu bavíte?“ „Mnoho!“ zvolal jsem. „Například?“ zařval. „Například mluvíme o manželstvích našich přátel, která se rozpadají.“

„A jak to má s jinými ženami?“ obrací se k manželce. „Nechodí s nějakou nádherou třeba na oběd?“ „Chodí, ale to patří k jeho profesi! Mívá přece různá úřední jednání. Jinak bych si asi nemohla koupit nové šaty nebo pořídit nový účes!“

Poradce praští zlomenou tužkou o zeď. „Jste beznadějný případ! S něčím takovým jsem se za léta své praxe dosud nesetkal! Vy máte prostě příliš mnoho společného! Měli jste se aspoň brát o mnoho dřív, dokud jste byli nezralí a nevěděli, co chcete!“ – „Chcete říct, že teď už je pozdě?“ špitli jsme oba. „Na rozvod není nikdy pozdě! Ale musíte se snažit. Dám vám radu: běžte domů a pokuste se jít jeden druhému na nervy. Vy, paní, musíte být žárlivá. A vy, pane, nesmíte být tak zodpovědný! Dívejte se pozorně, co ten druhý dělá špatně, jaké má chyby. Z maličkostí udělejte velký problém. Přestěhujte se do menšího bytu. A pamatujte si: Štěstí a láska nejsou všechno!“

Děkoval jsem mu, zatímco on nás doprovázel ke dveřím. Když jsem však své ženě galantně dveře podržel, poradce explodoval: „Bože na nebi! Ještě jste ani neopustil mou ordinaci, a už dáváte své ženě přednost! Jak chcete skoncovat se svým manželstvím, když děláte takové nesmysly?“

Podle: Arts Buchwalds beste Geschichten, Nymphenburger Verlag München

Odkazy na další příběhy použitelné k 6. a 9. příkazání:

Vražda (*Příběhy psané životem, Praha, Portál 1994*)

Ty nejsi moje maminka (*Lefèvre: Příběhy psané životem, Praha, Portál 1994*)

Šaty (*Ferrero: Příběhy pro potěchu duše, Praha, Portál 1996*)

Exupery: Malý princ. (*Jsi zodpovědný za to, cos k sobě připoutal...*)

Dívka a ctnostní mnichové (*D. Fišerová: Duhová jiskra, Vyšehrad 2001*)

VYLUŠTILI JSTE SPRÁVNĚ?

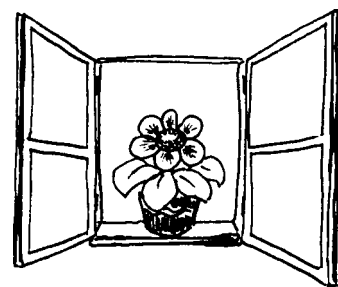
☀ **Správné řešení testu: 1b, 2b, 3b, 4a, 5c, 6c, 7c, 8a, 9a, 10 – ...**

☀ **Co při Poslední večeři nebylo?** 1. slunce, 2. paškál, 3. Panna Maria, 4. rány na Ježíšových rukou, 5. ryby, 6. kraslice, 7. růženec, 8. brýle, 9. plamínek, 10. kříž na stěně.

☀ **Povolání k lásce.** Kořeny: trpělivost, odpuštění. Plody: štěstí, radost, věrnost.

PEDAGOGICKÉ OKÉNKO**Co a jak s dospívajícími****Motivace**

Do hodin náboženství chodí vedle žáků aktivních, tvořivých a velmi živých i žáci znudění („mimo hru“) a velmi tiší až zakřiknutí. Jak ale postupovat, aby všichni byli zapojeni, katecheze pro ně měla užitek a něco si z ní odnesli? Znuděné žáky je nutné motivovat k činnosti, zadávat malé úkoly a ocenit každou pomoc. Žáky, kteří se z různých

příčin (intelektuální úroveň nebo sociální zařazení) necítí být rovnocennými partnery ostatních, se snažme vést k tomu, aby poznali, že mají místo ve skupině, v církvi, že i oni mají dary a bohatství, kterým mohou obohatit druhé. U tichých žáků respektujeme jejich postoje a zároveň hledíme jiné formy jejich projevu. Ať už je složení skupiny dospívajících jakékoliv, nesmíme zapomenout na cíl, kterého chceme dosáhnout. Katecheta není zodpovědný za výsledek, ale za prostředky, jakými k němu směřoval.

Raději než otázku: Co bych je dnes měl naučit? je lépe se ptát: Co je předmětem jejich zájmu, o čem bychom dnes mohli společně uvažovat? Někdy je třeba vycházet i ze skrytých očekávání dospívajících. Nesnažme se připravit katechezi jako odpověď na otázky, které si klademe my, ale které kladou adresáti katecheze, tedy dospívající žáci. Abychom mohli konkurovat při předávání radostné zvěsti ve světě zahlceném informacemi, musíme neustále hledat vhodnější obrazy a přirovnání pro vyjádření toho, co chceme katechizovaným odevzdat. Vlivem médií se velmi důležitým a silným komunikačním prostředkem stal obraz. Řeč obrazu je stručná, a přitom se jím dá vyjádřit mnoho a zapojuje více lidí než slova.

Pro katechezi je důležitý obousměrný proces, aby aktivita nevycházela jen od katechety k žákům, ale i opačně. Některé zdroje uvádějí, že až 50 % času by měli žáci vyplnit svou aktivitou. Sám Bůh staví na aktivitě člověka, jeho zkušenosti a rozhodnutí.

Nepleťme si však aktivitu s aktivismem. Aktivita je cílevědomá činnost, zatímco aktivismus je činnost pro činnost. Dnešní žáci se chovají velmi pragmaticky. Hned na začátku jakékoliv činnosti se ptají učitelů a vychovatelů: Jaký to má smysl? Dospívající intenzivně prožívají svůj život a citlivě vnímají oddělení víry od života. Snažme se, aby poselství, které je obsahem katecheze, nebylo vnímáno jako informace o věcech „uměle přidaných“ k normálnímu životu, o věcech, které člověk vlastně vůbec nepotřebuje, a když, tak jen ve výjimečných nebo extrémních chvílích. Jde o to,

abychom mladým předávali skutečnosti, které přijmou jako odpověď na vlastní otázky, jako rozšíření hodnotové orientace, spolu s naplněním nejhlubších tužeb. Jednoduše, jako smysl jejich vlastní existence a význam jejich vlastního života.

Co dělat pro zvýšení motivace?

Angažovanost dospívajících velmi ovlivňuje volba vhodných metod a technik. Nutně si musíme položit otázku: Co mohu já udělat pro větší zapojení, aktivitu dospívajících žáků? Odpověď by se dala shrnout do tří základních doporučení pro katechetu:

1. Dělat to, co je dynamické.
2. Jasně poukazovat na to, že objevy a dosahované cíle jsou pro žáky prospěšné a užitečné.
3. Snažit se navrhovat aktivity, které dospívající zaujmou.

Mezi konkrétní zásady patří:

- Dělejte svoji práci s nadšením.
- Ukažte, že vám velmi záleží na tom, aby katecheze byla co nejzajímavější.
- Snažte se o vizualizaci toho, co předkládáte; používejte obrazy, techniku, hudbu.
- Ukažte, že máte všechny stejně rádi; blízkost vyjádřete pohledem, gestem, slovem...
- Podporujte tvořivost a sebevyjadřování žáků, zajistěte příznivou atmosféru.
- Pochvalte každý pokrok, i nedokonalé a tápavé výrazy.
- Hledejte způsoby zdravé soutěživosti; avšak neponižujte a nesrovnávejte žáky.
- Snažte se, aby vaše katecheze měla jasnou nit, ideovou linii.
- Střídejte aktivity a nezůstávejte u jedné, aby si na své mohlo přijít více žáků.

Jakmile to v pedagogickém procesu nefunguje, hledejme chybu nejprve u sebe, zda námi zvolený postup, metody byly vhodné pro danou skupinu. Pokud se snažíte a poctivě připravujete, a přesto nedosahujete očekávaných výsledků, neklesejte na duchu. Příčiny nezájmu mohou být mimo vás. Je těžké motivovat ty, kdo jsou neustále demotivováni rodinou, kamarády, prostředím...

Podle J. Šelinky zpracovala JiŠ

POSLEDNÍ SLOVO MAJÍ DĚTI

☺ Modlitba: „Prosíme tě, Pane, abychom se dostali tam... tam...“
Kamarád napovídá: „Do nebe, ty vole!“

☺ 9. přikázání zní: „Nepožádáš otce svého a matku svou, abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi.“

☺ Při křtu kněz říká: „Prach jsi a v prach se obrátíš.“

Zaslala Kateřina Pavlíčková, Zhoř u Jihlavy

© Biskupství brněnské, Katechetické centrum, Petrov 8, 601 43 Brno
tel. 543 235 030, kl. 227 nebo 257, e-mail: kc.brno@biskupstvi.cz

www.biskupstvi.cz/kc

Evidenční číslo periodického tisku: MK ČR E 12332.

Redakce: Mgr. Marie Špačková, Jitka Šebková. Ilustrace: Iva Fukalová.

Jazyková korektura: RNDr. Josef Gerbrich.

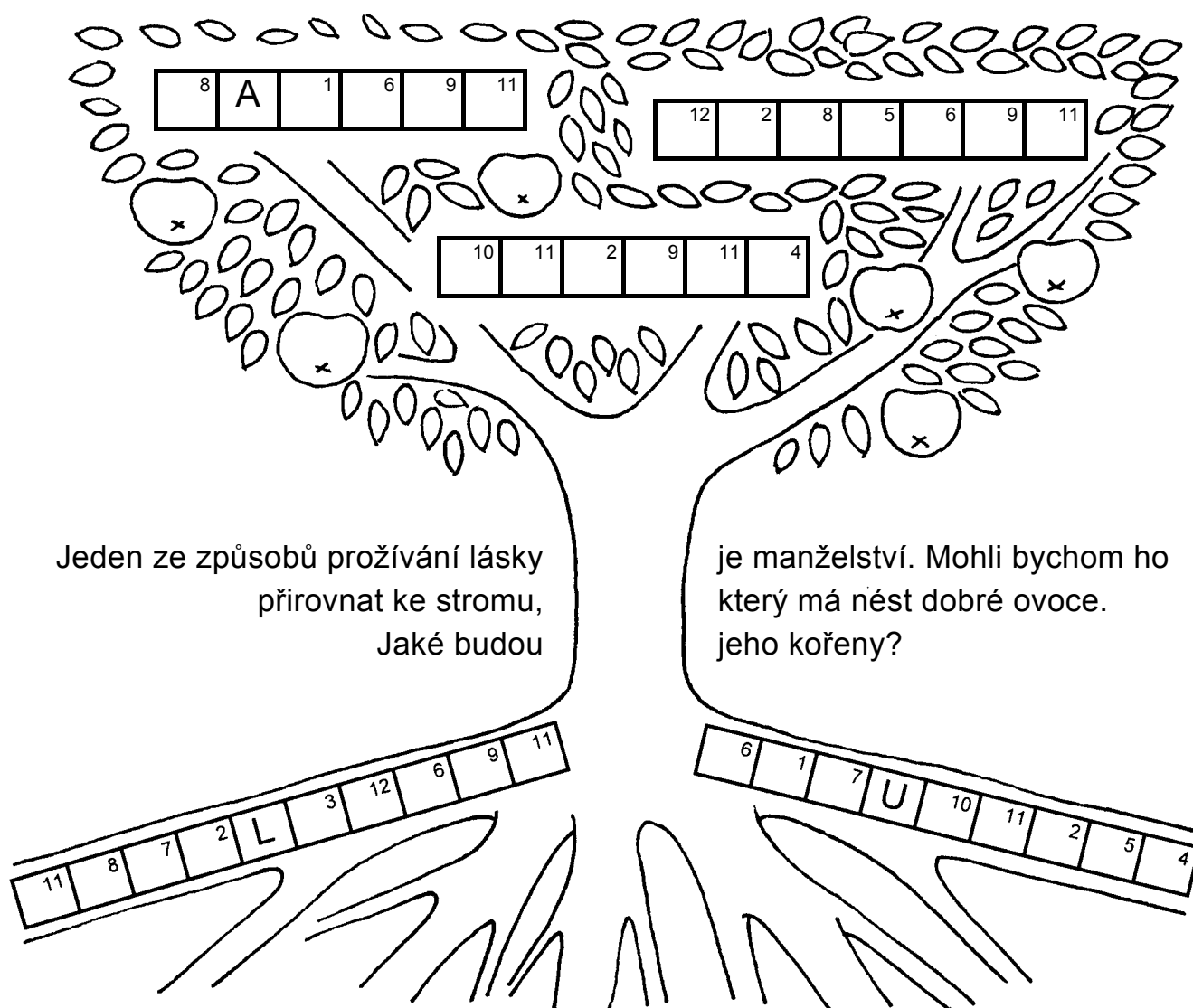
Objednávky a změny adres hlaste svému Diecéznímu katechetickému centru
(podle příslušnosti k diecézi).

Vychází 9 × do roka (během školního roku). Toto číslo bylo dáno do tisku 11. 3. 2003.

POVOLÁNÍ K LÁSCĚ

Bůh povolal každého člověka k lásce. Obdaroval ho i dary, skrze něž může lásku plně prožívat. Jedním z nich je sexualita. Zároveň Bůh člověku dal i návod ke správnému použití tohoto daru: „Nesesmilníš“ (6. přikázání) a „Nepožádáš manželky bližního svého“ (9. přikázání).

Z nabízených kořenů označ ty, které přispívají ke zdravému růstu. Pouze dvě slova se hodí do připravených políček. Pokud je objevíš a doplníš, pak pomocí čísel vyluštíš některé z plodů. Vymysli i další plody dobrého manželství a dopiš je ke koruně stromu.

dávání
důvěra
lenost
nedůtklivost
nepořádnost
neukázněnost
nevěra

nezodpovědnost
něžnost
oběť
odpuštění
pohrdání
požívačnost
pracovitost

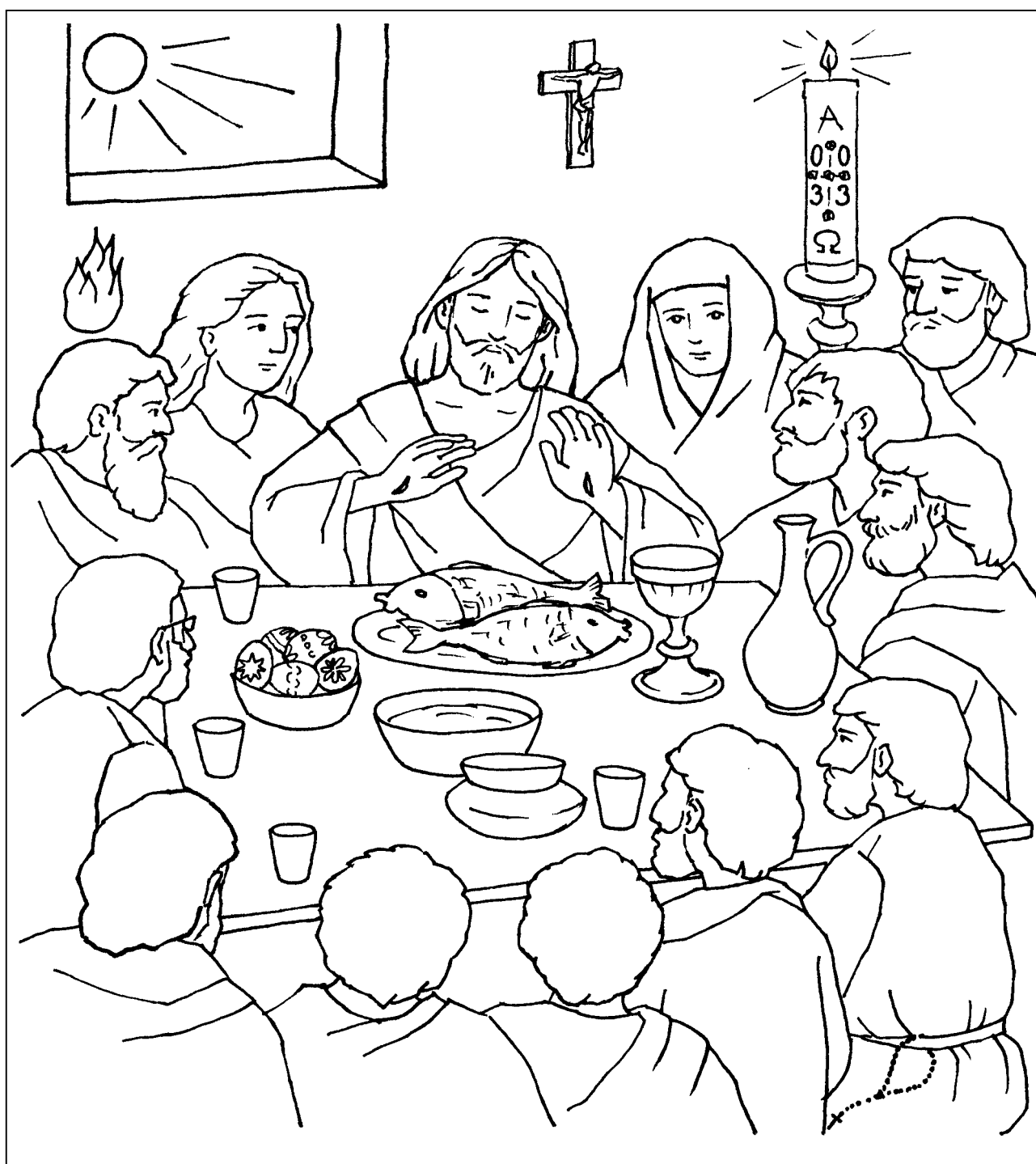
přátelství
přijetí druhého
sebeovládání
sobectví
společné zájmy
spolehlivost
střídání partnerů

světový názor
tolerance
trpělivost
úcta
umění čekat
žárlivost
žebříček hodnot

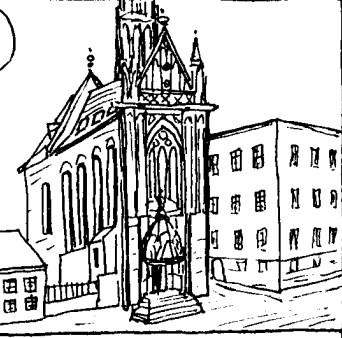
CO PŘI POSLEDNÍ VEČEŘI NEBYLO

Ježíš slavil se svými učedníky Poslední večeři. O této významné události, kterou si připomínáme na Zelený čtvrtek, hovoří všichni evangelisté. Není divu, vždyť při této večeři na rozloučenou Ježíš ustanovil eucharistii!

Ačkoliv se výpovědi jednotlivých evangelistů mírně liší, přesto žádný nepíše o některých skutečnostech, které máme na obrázku my. Z dalších souvislostí dokonce víme, že tam určitě nepatří. Víš, které to jsou?

KLEMENT MARIA HOFBAUER

 <p>NEBOJTE SE, NA VŠECHNY SE DOSTANE!</p>	 <p>NEJPRVE UHNĚTEME TĚSTO, ABY NAM CHLĚB DOBRĚ VYKYNUL.</p>	 <p>NESTAČÍ JENOM STUDOVAT, HLAVNĚ JE TŘEBA SE MODLIT.</p>	
<p>Narodil se roku 1751 v Tasovcích u Znojma v početné rodině řezníka Dvořáka. Jeho maminka byla Němka.</p>	<p>Ve Znojmě se vyučil pekařem, pak navštěvoval klášterní gymnázium v Louce. Toužil po kněžství, ale byli chudí.</p>	<p>Nejraději ministroval a chodil zvonit. Od místního kněze dostával cenné rady do života.</p>	<p>Se svým přítelem putoval několikrát do Itálie, jednou se tam stal poustevníkem a přijal jméno Klement.</p>
 <p>CHCI SLOUŽIT BOHU I LIDEM, ALE NEMÁM PENÍŽE NA STUDIA.</p> <p>POKUD VÁS TÍŽÍ JEN TOTO, POMŮŽEME.</p>	 <p>VÍTEJTE, BRATŘI, JSTE PRVNÍ SLOVANÉ NAŠÍ KONGREGACE.</p>	 <p>POLSKO JE V TĚŽKÉ SITUACI, FINANČNĚ I MRAVNĚ. MÁM PRO VÁS JEN ZPUSTLÝ KOSTEL.</p>	
<p>Po zrušení poustevnických řádů přišel do Vídně a živil se jako pekař. Jedny bohaté sestry mu finanční podporou umožnily další studium.</p>	<p>S přítelem Tadeášem vstoupil roku 1785 do kongregace redemptoristů. Klement i jeho přítel vystudovali a v Římě byli vysvěceni na kněze.</p>	<p>Odešel jako misionář do Varšavy, kde působil 20 let. Opravil kostel, postavil sirotčinec a školy pro chudé a nadané. Na výdaje byl často nucen žebrot.</p>	
 <p>TO JSTE DAL MNĚ, ALE NYNÍ DEJTE NĚCO MÝM CHUDÁKŮM.</p>	 <p>BRATŘI, VYUŽÍVEJME KAŽDOU CHVÍLI PRO VĚTŠÍ SLÁVU BOŽÍ.</p>	 <p>TO JE ALE KAZATEL!</p>	
<p>Když jednou prosil boháče o almužnu, ten se na něj obořil a plivl mu do tváře. Hofbauer mu však klidně odpovéděl, muž se zastyděl a almužnu mu dal.</p>	<p>Redemptoristé ožili ve Varšavě viru. Jejich klášter však byl Napoleonem zrušen. Po měsíci vězení se řeholníci vrátili domů.</p>	<p>Klement přišel do Vídně a stal se zpovědníkem u voršilek. Brzy byl po celé Vídni známý svými kázáními i svou laskavostí.</p>	
 <p>LÉPE JE MLUVIT S BOHEM O HŘÍŠNÍKU, NEŽ S HŘÍŠNÍKEM O BOHU.</p>	 <p>ZE VŠEHO NEJLÉPŠÍ JE MILOVAT PANA JEŽÍŠE.</p>	 <p>MÁTE ŠTĚSTÍ, ZASTAL SE VAŠ CÍSAŘ - JINAK UŽ BYSTE SE STĚHOVAL...</p>	
<p>Mnoho lidí díky němu změnilo svůj život k lepšímu. Myslel také na chudé a staral se o nemocné.</p>	<p>Hofbauer byl často obklopen významnými umělci, učiteli a spisovateli. Oblíbili si ho i studenti.</p>	<p>Měl velký společenský vliv, a tak ho hlídala i policie. Císař nakonec povolil působení redemptoristů v Rakousku.</p>	<p>Bývá nazýván apoštolem Vídně a Varšavy. Zemřel r. 1820. Jeho ostatky jsou uloženy ve Vídni v kostele Am Gestade.</p>

**VYHNÁNÍ
PRODAVAČŮ**

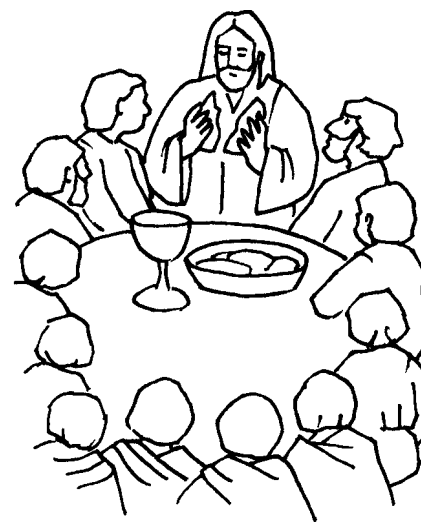
29.

Ježíš a jeho učedníci
přicházejí do chrámu.
Ježíš odtud vyhání prodavače.
Převrací stoly směnárníkům
a lavice prodavačům holubů.
Když to uslyší velekněží
a učitelé zákona,
usilují o to,
aby ho zahubili.

*Proč Ježíš vyhnal
z chrámu prodavače?*

*Ve kterém městě
se to událo?*

Mk 11,15-19

POSLEDNÍ VEČEŘE

30.

Ježíš pověří Petra a Jana,
aby připravili
velikonočního beránka,
jak je u Židů zvykem.
U večeře se všemi apoštoly
bere Ježíš chléb, vzdává
díky, láme ho a dává jim.
Podobně vezme i kalich.

*Co řekl Ježíš,
když vzal do rukou chléb?*

Co řekl nad kalichem?

*Kdy slyšíme pravidelně
tato slova my?*

Lk 22,7-20

JEŽÍŠ V GETSEMANECH

31.

Po poslední večeři
odchází Ježíš
do Getsemanské zahrady.
Vezme s sebou
Petra, Jakuba a Jana.
Je noc a Ježíš je smutný.
Řekne apoštolům:
„Budte se mnou vzhůru
a počkejte, než se pomodlím.“
Oni však usnou.

Jak se Ježíš modlil k Otci?

*Co řekl apoštolům,
když viděl, že usnuli?*

Mk 14,32-42

JEŽÍŠOVO ZAJETÍ

32.

K Ježíšovi v Getsemanech
přijde jeden z 12 učedníků
a s ním houf lidí s meči a kyji.
Ten učedník je zrádce.
Políbí Ježíše a pozdraví ho.
To je smluvené znamení
pro ty, kteří přišli,
aby Ježíše zajali a odvedli.

Jak se jmenoval ten zrádce?

*Kdo poslal služebníky,
aby Ježíše zajali?*

Kam pak Ježíše odvedli?

Mk 14,43-54

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

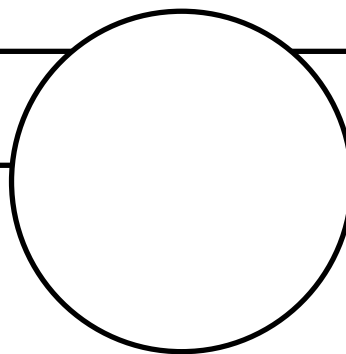
**ZNÁŠ UDÁLOSTI
NOVÉHO ZÁKONA**

**KARTIČKY
PRO BYSTRÉ HLAVIČKY**

Náměty k promluvám s využitím předmětů všedního dne

podle W. Hoffsümmera

5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ: Jan 15,1-8 (B)

Téma: *Kdo zůstává ve mně, ten nese mnoho ovoce*

Předmět: *Ovoce*

Krátká úvaha předem: Starý zákon přirovnával Boží lid k vinici. Ježíš, prostředník Nového zákona, je dobrý vinný kmen. Kdo je s ním spojen, ten nese bohaté ovoce.

Přinášejme ovoce
dobrých skutků.

Námět k promluvě: Kněz přinese misku s ovocem přikrytou utěrkou. Děti mohou hmatem hádat, co pod utěrkou je. Teprve pak se ovoce „odhalí“ a kněz vysvětluje.

Vidíme, že každé ovoce je jiné: má jinou velikost, jinou barvu, různou chuť. Záleží totiž, z jakého je stromu. Jenže i z jednoho stromu může být ovoce různé. Třeba jablko: jedno je krásné, jiné červivé nebo dokonce nahnilé, jedno velké, jiné malé, podle toho, kolik mělo světla, vláhy, tepla atd. A ještě jedné věci si můžeme u ovoce všimnout: někdy je ovoce zvenku krásné, ale uvnitř je zkažené. Jakmile jablko ze stromu spadne, už nemůže růst, protože není spojeno se stromem.

I my lidé jsme každý jiný. Pocházíme z různých rodin. Ale všichni od Boha dostáváme stejný příděl „světla, tepla, vláhy“ – to znamená: všechny nás má Bůh stejně rád.

O čem jsme dnes slyšeli v evangeliu? Pán Ježíš říká, že on je vinný kmen, a my ratolesti. Ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, musí být spojena s kmenem. Tak i my nemůžeme být dobrým ovocem, když nebudeme spojeni s Pánem Ježíšem.

Ale co vlastně znamená „nést dobré ovoce“? Tady už není řeč ani o jablkách, ani o hruškách, ale o „duchovním ovoci“, a to o ovoci dobrých skutků. Vždycky, když se zastaneme slabšího, pomůžeme, rozdělíme se, nemyslíme jen na sebe, prostě děláme druhým radost – to neseme dobré ovoce.

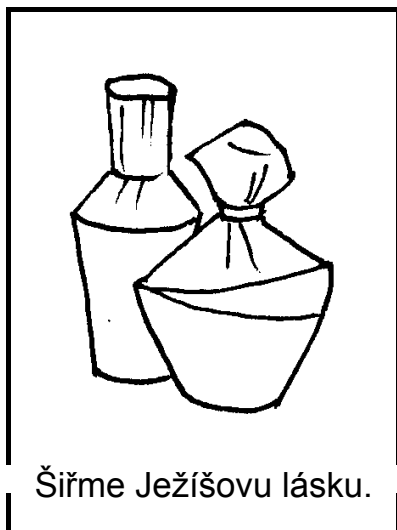
Úkol: Udělat dobrý skutek.

6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ: Jan 15,9-17 (B)

Téma: *To je moje přikázání: Milujte se navzájem!*

Předmět: *Voňavka*

Krátká úvaha předem: Vinný kmen a ratolest tvoří nedílnou jednotu, která dává život. Podobně proudí láska od Otce k Synu a od Syna k učedníkům. Křtem jsme byli do tohoto společenství včleněni.

Šířme Ježíšovu lásku.

Námět k promluvě: Kněz přinese lahvičku s voňavkou. Děti mohou se zakrytými očima hádat, oč jde. Určitě ucítí vůni. Když se šíří nějaká pěkná vůně, je to příjemné. Nesmí být ale vtíravá. Ten, kdo vůni nasákne, ji pak nese dál. Všichni, kdo se s ním setkají, vůni ucítí. Podobně se také šíří opak vůně – a to je zápach. Když je někdo delší dobu v kouři nebo v nějakém páchnoucím prostředí, jeho šaty jsou ještě dlouho „cítit“. Můžeme tedy říct, že každý trochu nasákne tím prostředím, ve kterém se pohybuje. Každý šíří to, co je mu vlastní.

Copak jsme ale slyšeli v evangeliu? Pán Ježíš se loučil se svými apoštoly a řekl jim: „Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás!“ Tato slova platí i pro nás. Zrovna jako ta další: „Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám.“

Vidíme, že Pán Ježíš si přál co nejvíc šířit lásku. Ne takovou, která nic nestojí, ale lásku, která se nebojí oběti. Vždyť za nás dal i život. Křtem jsme se stali Božími dětmi. Dá se tedy říct, že se pohybujeme v Boží blízkosti. Proto bychom měli „nasáknout“ Ježíšovou láskou, měla by z nás být cítit a šířit se dál – stejně jako se šíří příjemná vůně. Taková láska se pak nepozná čichem, ale podle skutků.

Úkol: Něco pro druhého obětovat (čas, dobré slovo, sladkost).

NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ: Mk 16,15-20 (B)

Téma: Ježíš byl vzat do nebe a zasedl po Boží pravici

Předmět: Kytice polních květin

Krátká úvaha předem: Apoštolové jsou pověřeni, aby slovy a mocnými činy konali poslání samotného Ježíše. To má sloužit ke spáse všech lidí.

Námět k promluvě: Kněz přinese kytici polních květin převázanou pěknou stužkou. Děti si prohlédnou, jak jsou květiny různé, jakou mají barvu a tvar. Kněz je upozorní, aby si všimly, jak všechny dohromady tvoří krásný celek. Jedna doplňuje druhou, žádná není zbytečná. Kytice drží pohromadě díky stužce. Kdyby se stužka rozvázala nebo roztrhla, mohla by některá květina vypadnout, nebo by se všechny rozházely.

O čem bylo dnešní evangelium? Zmrtvýchvstalý Pán Ježíš se naposled setkal s apoštoly (už jich bylo jen 11) a dal jim úkol: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu!“ Dále jim slíbil, že bude s nimi a dá jim schopnost konat pozoruhodné činy, např. uzdravovat nemocné. Nepůjde přitom o to dokázat co dovedou, ale snažit se, aby všichni lidé uvěřili a mohli být spaseni.

Ještě jednou se teď podíváme na kytici: různé květy rozeseté po louce symbolizují různé lidi na světě, nebo i různé národy. Pán Ježíš chce, aby z nich byla krásná kytice navždy vonící

Všechny nás spojuje
jeden Pán, jedna víra,
jeden křest.

v Božím království. On je ta stuha – pouto, které všechny spojuje (skrže víru a křest). Díky němu nikdo nevypadne. Pán Ježíš ale potřebuje nás, abychom ty různé květy „posbírali“. Posílá nás, abychom příkladem života oslovili ostatní na „pestré louce“ našeho světa.

Úkol: Natrhat kytičku polních květů a ozdobit jimi doma stůl.

7. NED. VELIKONOČNÍ: Jan 17,11b-19 (B)

Téma: *Radost z plnosti Ducha*

Předmět: *Houpačka*

Krátká úvaha předem: Poznávacím znakem křesťanského společenství je radost. Ježíšova radost pramení z jednoty s Otcem. Jako je Ježíš poslán do světa, tak posílá i nás.

Námět k promluvě: Dnes si ukážeme předmět, který dělá obzvláštní radost dětem. Je to houpačka. Kněz se děti ptá, zda se někdy na podobné houpačce houपालy, jak se jim to líbilo, zda znají i jiné houpačky (na „poutích“...).

Je to krásný pocit, když například tatínek dítě na houpačce vyhoupane do výšky. Malý človíček má trochu strach, ale zároveň i velkou radost z volnosti a z pohybu. V tatínkovi má jistotu, že ho podrží, když se k němu obloukem vrátí zpět, že znovu svou silou uvede houpačku do pohybu a že síla k rozhoupnutí bude přiměřená tak, aby se nic nestalo.

Tato houpačka nám má dnes připomenout něco z toho, co jsme slyšeli v evangeliu. Ježíš se v něm za nás modlil. Prosil otce, abychom měli „plnost radosti“. Také řekl, že nás posílá do světa.

Houpačku bychom mohli přirovnat k církvi. Člověk na houpačce má radost z toho, že vidí svět z jiného úhlu. Ale nesmí zapomenout, že jeho sedátko je na Někom závislé. Jako houpačka visí na lanech, tak církev „visí“ na lanech Boží lásky, která se nesmí přetrhat. První rozhoupnutí dostala od Ducha Svatého, vyletěla do celého světa, a stále znovu a znovu dostává od Ducha Svatého nové podněty, novou energii. Ať je nahoře nebo dole, vždy je jí blízko Pán, který řekl: „Nenechám vás sirotky, jdu a zase k vám přijdu a vaše srdce se bude radovat.“

Úkol: Udělat někomu radost.

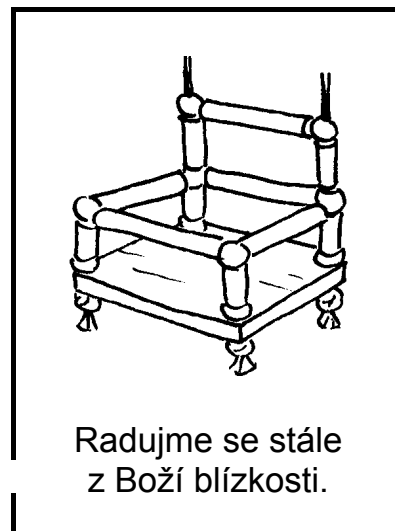
SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO: Jan 20,19-23 (B)

Téma: *Duch Svatý jako dar k obnově stvoření*

Předmět: *Zapalovač*

Krátká úvaha předem: Duch Svatý nepřináší nějaké nové evangelium, ale uschopňuje nás slyšet Ježíšovo poselství, rozumět mu a předávat ho dál.

Námět k promluvě: K čemu slouží tento předmět? Je to zapalovač plynu. Když zmáčkne jeho páčku, vyskočí jiskra nebo plamínek – podle druhu zapalovače. V čem nám může takový zapalovač pomoci? Zapálí plamen hořáku, abychom si mohli ohřát nebo uvařit oběd. Zapálí

svíčku (pokud vydává plamínek), abychom měli světlo. Zapálí papír v kamnech či v krbu... Děti mohou jmenovat další dobré (!) způsoby využití zapalovače. – Ještě si všimneme toho, že pro správné fungování zapalovače je potřeba dvojího: jednak toho, že vyskočí jiskra, a pak také toho, že k jiskře bude proudit plyn.

Dnes slavíme slavnost Seslání Ducha Svatého. V prvním čtení jsme slyšeli, jak se v den Letnic poprvé ukázal ve večeradle nad apoštoly v podobě jazyků jako z ohně. Ustrašení učedníci byli po jeho seslání tak zapálení pro Krista, že byli ochotni vydávat o něm svědectví až na konec světa i za cenu obětování vlastního života!

Ježíš potřebuje i dnes zapálené lidi! I nám posílá Ducha Svatého. Jako tento zapalovač potřebuje kromě jiskry i přísun plynu, tak pro „zapálení“ Duchem Svatým je třeba i naší osobní námahy a ochoty Ducha Svatého přijmout a nechat se jím proměnit.

Úkol: Modlíme se: Přijď, Duchu Svatý, a zapal mne svou láskou.

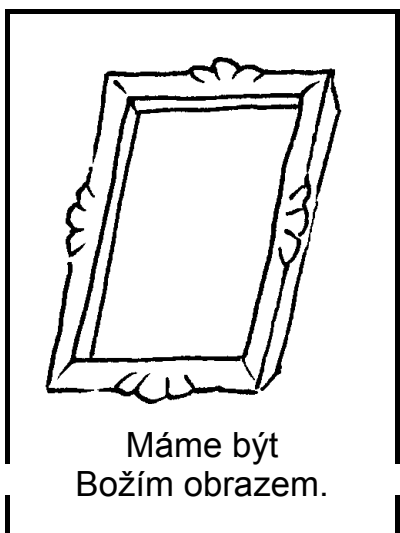
SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE: Mt 28,16-20 (B)

Téma: *Já jsem s vámi po všechny dny*

Předmět: *Rám bez obrazu*

Krátká úvaha předem: Zmrtvýchvstalému Kristu je dána veškerá moc. On nás zve, abychom byli ponořeni do společenství trojjediného Boha. Slibuje nám stálou blízkost.

Námět k promluvě: Podíváme se na dnešní předmět. Je opět zahalen a děti mohou hádat, co to bude. Možná, že někdo řekne „obraz“. Jenže on je to pouze rám – bez obrazu.

Dnes totiž slavíme velké tajemství: Slavnost Nejsvětější Trojice – jediného Boha ve třech osobách. Často se lidé snažili Nejsvětější Trojici nějak zobrazit, aby si ji dokázali nějak představit. Každé takové přirovnání však mírně pokulhává, protože plně Boha jako lidé pochopit nemůžeme. Známý je například příběh ze života sv. Augustina, kterému podle legendy řekl chlapec přelévající mušlí moře do jamky z písku: „Dříve já přeleju to moře, než ty pochopíš tajemství Nejsvětější Trojice“.

Právě proto zde máme rám bez obrazu. Chceme si tím připomenout, že Bůh v Trojici je tajemství přesahující naše myšlení. Na druhé straně je nám však velmi blízký. Vždyť jsme byli pokřtěni „ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého“. Máme tedy ve svém životě tuto Nejsvětější Trojici zrcadlit. Především tím, že budeme mít rádi Boha i lidi kolem nás. Pán Ježíš nám v tom pomáhá, protože on „je s námi po všechny dny až do konce světa“.

Úkol: Poděkovat v modlitbě za svůj křest.

MaŠ

Přihláška

Přihlášku vyplňujte hůlkovým písmem, a Vámi požadované služby **zakroužkujte**.

Uzávěrka přihlášek do 31. května 2003.

Příjmení:				Jméno:				Titul:					
Identifikační číslo <i>pečlivě vyplňte</i>	3	3	3	1									
	účetní kód			kód ¹⁾ diecéze	prvních šest číslic rodného čísla								
Vikariát–děkanát:					Farnost:								
Město:					Ulice, čp.:								
PSC:	Telefon:				Kněz				Řeholník				Laik
	E-mail:				<i>Zakroužkujte</i>								
Přihlašuji:	Sobota 25.10.				Neděle 26.10.				Pondělí 27.10.				
Účast na setkání	ANO NE				ANO NE				ANO NE				
Stravování:	Večeře: ANO NE				Snídaně: ANO NE Oběd: ANO NE Večeře: ANO NE				Snídaně: ANO NE				
Ubytování:	z 25.10. na 26.10. ANO NE				z 26.10. na 27.10. ANO NE								

Kód diecéze¹⁾: **Brno – 1;** České Budějovice – 2; Hradec Králové – 3;
Litoměřice – 4; Olomouc – 5; Ostrava – 6; Plzeň – 7; Praha – 8;

Je nutné přihlášku vyplnit i v případě, že se chcete zúčastnit přednášek jen jeden den a nepožadujete ubytování ani stravování.

Přihlášku zašlete na adresu svého diecézního centra: Biskupství brněnské, Diecézní katechetické centrum, Petrov 8, 601 43 Brno

(Pokud se vám dostala do ruky tato přihláška, ale nepatříte do brněnské diecéze, zašlete ji vyplněnou na vaše diecézní katechetické centrum. Uveďte přitom správný kód diecéze.)

Prohlašuji, že jsem účastnický poplatek ..... Kč uhradil(a) dne .....

složenkou – převodem z účtu (nehodící se škrtněte)

V ..... dne .....
Podpis

Informace

⇒ **Poplatek** za účast na setkání je jednotný a činí **300 Kč**, ostatní náklady hradí ČBK. V rámci setkání je zajištěno ubytování (25. – 27. 10. 2003), stravování (25. 10. večeře; 26. 10. snídaně, oběd, večeře; 27. 10. snídaně) a veškeré náklady na organizaci setkání.

- Poplatek za účastníka bez nároku na stravu a ubytování činí **100 Kč**.
- Částku 300 Kč (event. 100 Kč) **zaplatte nejpozději do 31. 5. 2003.**
- **Přihláška bez zaplaceného poplatku je neplatná.**

⇒ **Platba:**

- převodem z účtu:

Číslo účtu: 5304779730	Kód banky: 2700	Konstantní symbol: 308
Variabilní symbol: uvedte své identifikační číslo (celkem 10 číslic; viz přihláška).		
Do kolonky „Údaje pro vnitřní potřebu příkazce (Zpráva pro potřebu příjemce)“: uveďte své příjmení a jméno.		

- složenkou: přejete-li si úhradu platit složenkou, napište si o ni na adresu: Biskupství brněnské, Diecézní katechetické centrum, Petrov 8, 601 43 Brno (nejste-li z brněnské diecéze, pak na své diecézní katechetické centrum). Jako **variabilní symbol uveďte své identifikační číslo** (celkem 10 číslic; viz přihláška).

⇒ Hlavním místem setkání je tzv. **ADAL** – „Adalbertinum – Hradecká kulturní a vzdělávací společnost“, třída ČSA, v těsné blízkosti MHD (název zastávky třída ČSA), pod Velkým náměstím. Jednání proběhne **v 1. patře budovy**, která je **bez výťahu**. Počet účastníků je omezen kapacitou sálu. V případě většího počtu přihlášek bude rozhodovat datum odeslání přihlášky. Přihlášky, které již nebude možno pro velký počet přijmout, budou vráceny společně s poplatkem.

⇒ **Ubytování** – v internátech pro střední školy – ve vícelůžkových pokojích.

⇒ Nejsme schopni zajistit individuální péči lidem se závažnými zdravotními problémy. Domluvte se na svých diecézních katechetických centrech!

⇒ **Stravování** – snídaně a večeře na internátu, oběd v místě přednášek. Přesné informace obdržíte při registraci.

⇒ Kontakt na organizátory v Hradci Králové:

Biskupství královéhradecké, DKS, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové;
tel. 495 063 420; e-mail: kc@diecezezhk.cz.

⇒ Náhlé změny těsně před setkáním nahlaste na číslo svého diecézního katechetického centra. (Brno: 543 235 030, 603 326 200).

PROGRAM IV. CELOSTÁTNÍHO SETKÁNÍ KATECHETŮ

25. října 2003 – SOBOTA:

- 10:00 – 11:00 **Registrace** – *Nové Adalbertinum*, Velké náměstí 32
- 11:15 – 12:00 Přivítání účastníků
Mše svatá – *Katedrála Sv. Ducha*
celebruje Mons. Dominik Duka, biskup královéhradecký
- 12:00 – 14:30 Přestávka na oběd
- 13:00 – 14:30 Dokončení registrace – „Adal“ – třída ČSA
- 14:30 – 16:00 **Přednáška, diskuse** – „Adal“ – třída ČSA
L. Dřímál: Cíle katecheze ve vztahu
ke Všeobecnému direktoriu pro katechizaci
- 16:00 – 16:30 **Přestávka**
- 16:30 – 18:30 **Přednáška, diskuse**
A. Opatrný: Katechismus katolické církve
a katecheze dospělých

26. října 2003 – NEDĚLE:

- 8:30 – 10:00 **Přednáška, diskuse**
E. Muroňová: Cesty současné školní katecheze –
znalost nebo zkušenost víry?
- 10:00 – 10:30 **Přestávka**
- 10:30 – 12:00 **Přednáška, diskuse**
J. Šelinga: Katecheze biřmovanců
- 12:00 – 14:30 **Přestávka na oběd**
- 15:00 – 16:00 **Mše svatá** – *Katedrála Sv. Ducha*
celebruje: kard. Schönborn, arcibiskup vídeňský
- 16:30 – 18:00 **Přednáška, diskuse**
kard. Schönborn: Katechismus katolické církve
a jeho výzvy pro třetí tisíciletí

27. října 2003 – PONDĚLÍ:

- 8:30 – 10:30 **Přednáška, diskuse**
M. Bliem: Metody katecheze po II. Vat. koncilu
a jejich vztah ke KKC
- 11:00 – 12:00 **Mše svatá** – *Katedrála Sv. Ducha*
celebruje: Mons. Graubner, arcibiskup olomoucký,
předseda ČBK
- Závěr setkání**

Č. 8 Školní rok 02/2003 – duben

Milí přátelé,

jak už jsme upozorňovali v minulém čísle, na podzim se uskuteční celostátní setkání katechetů v Hradci Králové, jak tomu obvykle jednou za dva roky bývá. Protože jde o velkou akci, kterou je potřeba organizačně zajistit v dostatečném předstihu, už nyní dostáváte v této příloze informace o programu a nabídku přihlášky. Věříme, že pro Vás bude srozumitelná a že se mnozí podle daných pokynů přihlásíte. Jak vidíte, program bude velmi zajímavý.

Koncem června nebo začátkem září všem „naším“ (tj. z brněnské diecéze) přihlášeným pošleme dopis s plánkem města a případnými dalšími informacemi. Z prostředků katechetického centra přispějeme nějakým finančním obnosem katechetům „v činné službě“, takže poplatek 300 Kč, který předem zaplatíte, se vám ještě sníží (příspěvek se uskuteční až na místě). Cestovné si ovšem hradí každý sám.

Než přihlášku odešlete, doporučujeme vám pořídit si její kopii, nebo si alespoň udělat poznámky o tom, co jste si objednali.

Za katechetické centrum Vás zdraví Marie Špačková

Z DALŠÍCH INFORMACÍ

- Nezapomeňte na **postní duchovní obnovu 22. března 2003** v Brně u sv. Augustina.
- Nejbližší **formační přednáška v Brně je až 19. května 2003**.
Téma: Námety pro katechezi dětí a mládeže. Přednášející: P. Pavel Kafka.
- **OPRAVA:** Minule jsme špatně uvedli termín exercicií pro olomoucké katechety na Velehradě, kterých se můžete rovněž zúčastnit. Správně je: **3. až 7. srpna 2003** (ne července!).
Kazatel: P. Jiří Kaňa.
- Moravsko-slezská křesťanská akademie nám poslala nabídku svých přednášek, které se konají vždy v Brně v přednáškovém sále na Petrově č. 2 v 17 hodin:
25. března 2003: Mgr. Tomáš Jeřábek: *Architektura raně novověkých klášterů*.
1. dubna 2003: Prof. Ing. Jaroslav Jakš: *Evropská unie v předvečer referenda o vstupu ČR*.
8. dubna 2003: Prof. PhDr. Vladimír Směkal, CSc.: *Spirituálně orientovaná psychoterapie*.
29. dubna 2003: PhDr. Jana Opeltova: *Všední a sváteční den v raně novověkém klášteře*.
13. května 2003: PhDr. Martina Kosová: *Jak pomáhat trpícím z perspektivy logoterapie*.
20. května 2003: Mgr. Tomáš Černušák: *Řeholní život v novověku – spiritualita, nové myšlenkové proudy*.
27. května 2003: ThLic. ICLic. Maximilián Vladimír Filo, OPraem.: *20. výročí vydání Kodexu kanonického práva*.